

VĚTRNÍK

Ročník LV.

Pátek 4. října 2024

číslo 1.

Slov je málo, slov je moc. Jak kdy a jak pro koho.

Pro vás, milí přátelé a kamarádi, jich mám vřdycky dost, to jen papír mě omezuje.

Jsem ráda, že jsme prožili, někteří přežili, další rok, abychom se ve Vysokém na Krakonošově divadelním podzimu opět mohli setkat a zažít 55. ročník se vším, co nabízí. A nejsou to jen divadelní představení, bude tu koncert, videokavárna, loutkové představení, samozřejmě semináře, procházky s nádhernými rozhledy, pokud bude přát počasí. Pokud ne, pak také setkávání. Pro nás místní nejlépe v naší hospůdce U vylepšené opony, která i letos nabídne mimořádné sladkosti z rukou těch nejlepších cukrářů.

Celý letošní rok v divadle Krakonoš se nese v duchu 100 let loutkové scény, takže budeme rádi, když zavítáte do galerie muzea, kde se vám naskytne možnost vidět i nevídané loutky ve svých scénách.

Diváci, kteří zasednou v hledišti našeho divadla,

jsou na vás velmi natěšení. Jsou mimořádní a zaplní nám hlediště každý den. A vy je určitě nezklamete, protože i vy jste mimořádní.

Buďte vítáni všichni, kdo směřujete do divadla.

Svatava Hejralová,
ředitelka přehlídky KDP

pátek 4. října 2024		
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Vamberk	před divadlem
20:00	Láska mezi nebem a zemí	velký sál
20:30		
21:00	Vamberk	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Vamberk	malý sál

A je to zase tady...

Také já si vás dovoluji přivítat za celou redakci přehlídkového Větrníku, který má letos stále stejnou ambici: včas a co nejpřesněji vás informovat o dění nad i pod jevištěm, upozornit na zajímavosti, které byste neměli přehlédnout, i přinést hrstku drbů, jež jste třeba přeslechli. Doufáme, že i když na někoho pohlédneme optikou lehce vysokobulvární, že se nikoho z vás nedotkneme, a naše vztahy i nadále zůstanou přátelské.

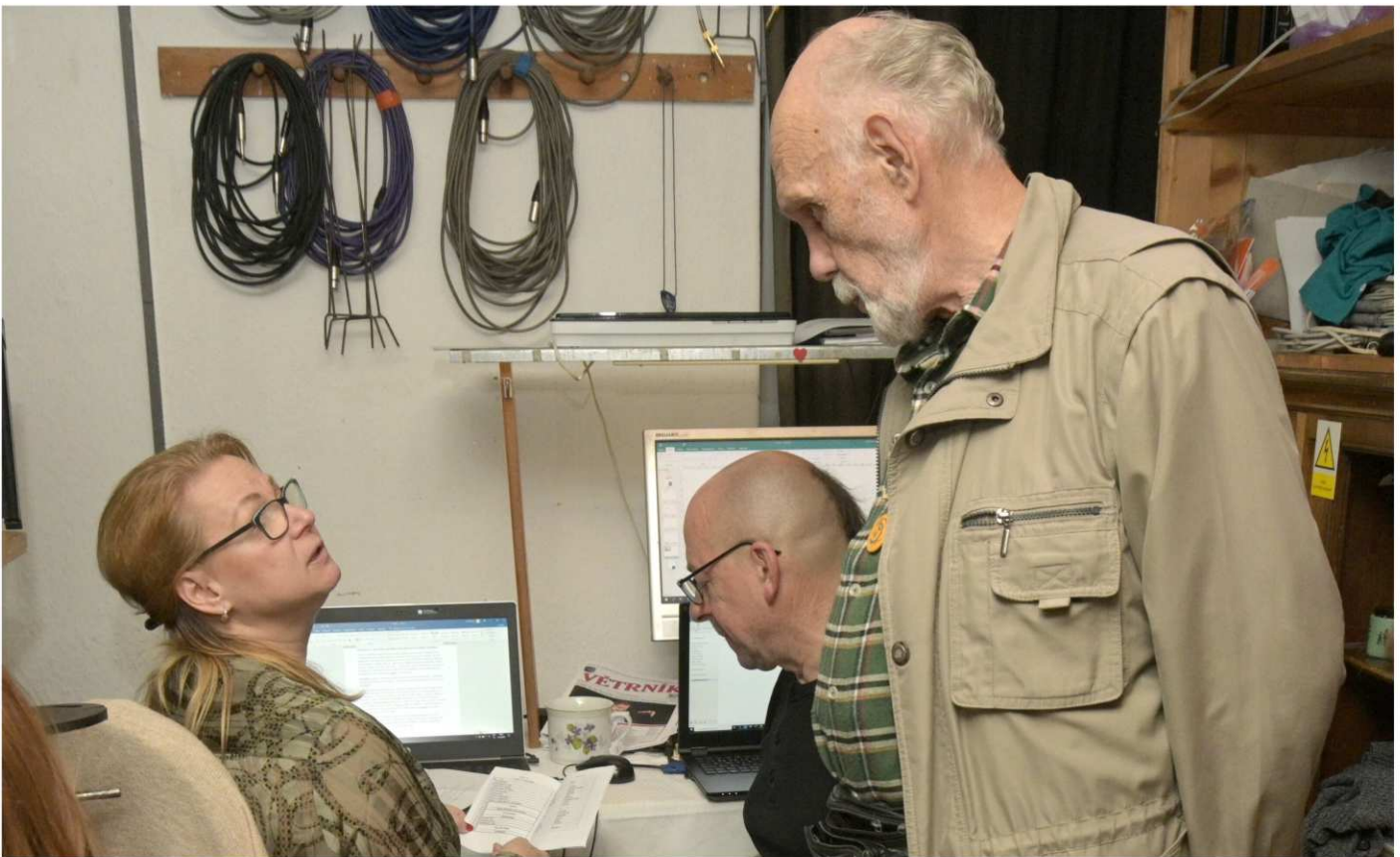
Obsazení redakce se od loňského roku nezměnilo, stejné je i místo našeho pracoviště – najděte nás v kumbále za místností techniky. Budete-li mít cokoli na srdci, o co byste se chtěli podělit s ostatními návštěvníky a účastníky přehlídky, pak neváhejte a vyhledejte nás. Funguje i položení příspěvku na počítač.

Tak to vždycky dělal i náš dvorní básník. Jeho listy papíru s vysokými básněmi už na svém počítači nacházet nebudu, protože letos v únoru za svými básněmi udělal definitivní tečku. A tak jsme požádali některé z vás, zda by na Jiřího Hlávku zavzpomínali. Oni neodmítli, a tak vám v tomto čísle jejich

vzpomínky nabízíme.

Ještě, než se do nich začtete, dovolte mi, abych vám všem popřála příjemné podzimní dny ve Vysokém nad Jizerou a v hledišti (či na jevišti) místního divadla, ale také neméně příjemné chvíle ve společnosti našeho plátku.

Za redakci Větrníku Jana Fričová

Jiří Hlávka (31. 3. 1944 – 28. 2. 2024)

Kdo byl Jiří Hlávka, jak ho viděli jeho přátelé nebo spolupracovníci, to vám nabízíme v následujících řádcích. A jako první vzpomínku vám nabízíme tu od Petra Richtera z Karlových Varů.

Jirka Hlávka přišel do Varů v polovině sedmdesátých let. Na Jiráskově Hronově se totiž seznámil se svou budoucí ženou a členkou našeho souboru Divadelní studio D3 Marcelou Dolejší a přestěhoval se za ní. Jeho první režii byla detektivka Smrt obchází Dianu, ve které jsem hrál. Některé

věci režíroval s Vlastou Ondráčkem, třeba Ze života hmyzu nebo Julie umírá každou noc.

Byl skvělý herecký partner. Nejenže jsme se potkávali na jevišti ve větších rolích, třeba v Kuřeti na rožni, ve Faustovi Jiřího Suchého, Nepilově Noci a skále nebo v Hodině mezi psem a vl-

kem Daniely Fischerové, parádní byly inscenace her z Osvobozeného divadla - Balada z hadrů a Kat a blázen, které Jirka režíroval. Některé předscény jsme tvořili sami spolu. Asi nejraději vzpomínám na Pyká se a troubí, v níž hrál Jirka ponocného a já rasa na pranýři. Předscéna končila zpě-

vem *Hej, pane králi...* Vyhráli jsme s ní národní kolo Pohárku SČDO v Přerově, myslím, že to bylo v roce 1989.

Po Jirkově odchodu do Divadla ABC a poté po přestěhování do Libice nad Cidlinou to vypadalo, že se budeme osobně potkávat jen na zájezdech a divadelních přehlídkách a už si spolu nezahlajeme... Ale dopadlo to jinak – v Libici nad Cidlinou Jirka režíroval dva pořady, které se týkaly Voskovce a Wericha, a pozval mě jako účinkujícího i jako zpěváka. A samozřejmě jsme se potkávali při vobskočácích taškařicích zde ve Vysokém.

Byli jsme narozeni ve stejný měsíc – v březnu – já na začátku, on na konci. Takže každý rok jsem byl přesně měsíc o rok starší. A o svých narozeninách si na něho vždycky vzpomenu...

Petr Richter, D3 Karlovy Vary

Jiří Hlávka se svou ženou Marcelou prožil poslední část svého života v Libici nad Cidlinou. A samozřejmě, nebyl by to Jirka, kdyby si tu nenašel divadelní soubor. A vzpomínky na něj by nebyly úplné, kdyby na něj nezavzpomínali také Libičtí.

Členem Vojanu byl Jirka od roku 1999, kdy se začala zkoušet hra *Dva muži v šachu*. Tato inscenace se stala jednou z nejúspěšnějších za dobu trvání Vojanu. Velkou měrou k tomu přispěl Jiří Hlávka ve dvojici s Jardou Vondruškou.

Ve Vojanu vytvořil šest hlavních rolí (Lakomec, Oskar, Ale já jsem Doktor Johan Faust, Zelňačka, Poslední Vojtěchova mise a Dva muži v šachu) a 12 rolí menších. Hodně se věnoval divadlu jednoho herce, náš spolek reprezentoval i na národních přehlídkách. Nezapomenutelná je jeho autorská inscenace Co vyprávěl Sepp Jörgen ve vlastní režii.

K oslavě 50. výročí založení DS Vojan v roce 2019 přispěl Jiří hrou pro jednoho herce Jenom herec aneb Strípky ze života Eduarda Vojana, kterou si opět sám napsal, zahrál E. Vojana a režíroval.

Jako režisér se uplatnil v Libici n. C. celkem 12x, režíroval pohádky, hry pro dospělé i komponované pořady s hudbou k různým výročím. Několik let byl kronikářem našeho spolku, vyráběl rekvizity a také se staral o zázemí v místním kulturním domě. Jirka byl člověk všestranný, bude nám chybět.

Jiří, děkujeme za všechno, co jsi pro Vojan udělal.

Členové DS Vojan Libice n. C.

Petr Richter zmínil spolupráci s Jirkou Hlávkou na trachtacích vobskočáckých. K Vobskočáku měl Jirka velmi blízko, vždyť byl pravou púlkou prezidenta. A tak jsme o pár slov požádali i tu druhou, levou púlkou, kterou je Standa Mareš.

S Jirkou jsme se znali od dob, co jezdím pravidelně na přehlídky KDP, a to už je 45let. Padl mi do oka jako velmi dobrý divadelník a organizátor divadelního dění. Pak se stalo, že nás zvolili oba dva za prezidenty. Proč byl pravý prezident? Protože já byl levý, co se týče divadel a organizace Vobskočáku. Ale s ním byla super domluva, vyslechl každého a vzal z toho to, co bylo nejlepší. A proto nám to klapalo. Ještě vloni jsme navrhli etiketu na pět lahví rumu, který dáváme jako odměnu vyhodnoceným. On se konečně verze nedočkal, ale vy všichni ji uvidíte na závěrečném předávání.

JIRKO DÍVEJ SE TAKY.

Tvůj kolega Standa

Jirka Hlávka byl neodmyslitelnou součástí Krakonošova divadelního podzimu. Ať už to byly jeho básně ve Větrníku, které chrлил každý den po dobu, co já Větrník připravuju, nebo ať to byly názory diváka při dopoledním roborovém semináři nebo snad tečka za živijo při loučení se soubory. Jak na Jiřího Hlávku vzpomíná Svatka Hejralová?

Jiří Hlávka - co k němu? Vzpomínky se bleskově rojí v množství, co nejde zachytit.

Buď by to byl celý román, nebo pár slov. Nic mezi tím nejde. Pro mě byl Jirka jedinečná osobnost ochotnického divadla, přesto skvělý kamarád s neuvěřitelným nadáním pro laskavý a nápaditý vtíp, poutavý a přece skromný ČLOVĚK.

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

Svou poslední roli si Jiří Hlávka zahrál v tandemu s Jiřím Pošepným. A tak poslední slovo má právě on.

Herec, režisér, autor, ale hlavně kamarád Jiří Hlávka. Dnes (3.10.) už by se pomalu připravoval na cestu do Vysokého nad Jizerou na KDP. Bohužel se letos předčasně vydal na jinou cestu, ze které není návratu....

Jiřík, jak on sám sebe oslovoval, do poslední chvíle bojoval o návrat na jeviště, které tolik miloval... Jeho poslední autorské představení pod názvem Inventúra mělo premiéru u nás v Libošovicích a Jiřík v něm byl excelentní. Byla to jeho inventura divadelní práce... Jsem moc rád, že jsem mu mohl splnit jeho tajné přání zahrát si Bláhu v Našich Furiantech. Jak on sám řekl: „Tak, mám za sebou premiéru a hned několik představení Našich furiantů s kamarády z Libošovic. Už jsem ani nedoufal, že bych si mohl někdy zahrát Valentýna Bláhu.“

A jeho poslední role byla v Slunce, seno, LOS, kde hrál krajského tajemníka JZD. I Jiřík chtěl splnit mně moje přání zahrát si Lakomce. Po pár zkouškách se však znovu vrátila zákeřná nemoc a Jiřík se vydal na jinou cestu než na zkoušku do Libošovic. Ještě pár dní před jeho nedožitými 80. narozeninami jsem s ním hovořil po telefonu v nemocnici... měl plno plánů, co bude dál... No nic, Jiříku, jednou toho Lakomce spolu doděláme.

Nakonec ještě pár slov přímo Jiříka: „Každá vteřina, kterou prožijeme, každíčké nové ráno, každé milé setkání je nyní, teď hned, a mizí v dálce času. Takže užívejte je, protože v tom je štěstí. A věrte nebo ne, myslím na všechny ty skvělé dušičky, které si někdy vzpomenou na mě, tak jako já na ně. Ještě jednou díky. Mějte radost ze života a mějte krásné dny a spoustu radostí. A budu jenom šťastnější, když si na mě vzpomenete jako já na vás. A možná někdy někde... kdo ví. Váš Jiřík.“

Čest Tvoji památce....

Jiří Pošepný, Libošovice

Na večírek v kabátě

Součástí každého pořádného divadla je i divácká šatna, kam si po vstupu do stánku Tháliina odložíte své svršky. Nejinak je tomu i ve vysokém divadle Krakonoš.

„Divácká šatna se otevírá v 15 hodin, výjimkou jsou pondělí a úterý, kdy se pro návštěvníky dopoledního představení otevírá již v 9 hodin. Zavíráme standardně ve 22.30, pokud je večerní představení delší, pak 30 minut po jeho skončení. Účastníky večírků prosíme, aby si před uzavřením šatny své svršky vyzvedli a přemístili k malému sálu,“ říká Jan Vaverka ml., který má na starosti právě zdárný provoz šatny i přívětivě uvaděčky. A dodává, že o Sejkoráku bude samozřejmě provozní doba šatny náležitě prodloužena. (jn)

Přijďte pobejt k vylepšené oponě

Letošní hospůdka se jmenuje U vylepšené opony. Její název pochopíte, až si přečtete další z čísel přehlídkového Větrníku, kde přineseme rozhovor na toto téma. Ale vraťme se k hospůdce. Podle slov jejího vedoucího Jiřího Patrmána krom názvu příliš změn nebude. Jedinou novinkou bude nabídka čerstvé sodovky Sodastreamu.

A na co se můžete těšit? „Rozhodně na příjemné posezení v naší hospůdce, kde máme opět připravenou širokou nabídku jídla a pití. A k odpolední kávě budou opět excelentní dortíky od účast-

níků soutěže Peče celá země. Ale hlavně se můžete těšit na setkávání s divadelníky, kteří právě odehráli představení, protože letos budou všechny večírky v naší divadelní hospůdce,“ říká Jiří Patr-

man, známý jako Juráš, a dodává: „Celý tým kuchyňky se na všechny návštěvníky moc těší. Zkrátka, jak říkáme - přijďte pobejt!“

(jn)

Divák v roli porotce

Již třetí rok budou zástupci Jizerské oblasti Svazu českých divadelních ochotníků (JO SČDO) zajišťovat v rámci národní přehlídky KDP soutěž o Cenu diváka. To slovo soutěž tedy není moc na místě, spíš půjde o vyjádření diváckých pocitů.

A jak tedy na to? Po zhlédnutí představení se divák zastaví u šatny (HNED!), kde budou připraveny tři nádoby a košíček s žetony. Podle toho, jak na něj představení zapůsobilo, vhodí žeton do příslušné nádoby. Nádoby budou označeny odpovídajícími smajlíky (SPOKOJEN, MÉNĚ SPOKOJEN a NESPOKOJEN). Zástupci JO žetony sečtou a spočítají průměr. Na závěr přehlídky se určí pořadí a soubor s nejvyšším průměrem obdrží Cenu

diváka.

Vhození „nespokojeného“ žetonu rozhodně nevyjadřuje pohrdání k výkonu souboru, ale čistě jen subjektivní pocity z právě zhlédnutého představení. Nestací ohodnotit pouze snahu, kterou do toho jistě každý soubor vložil, ale i okamžitý zážitek, který si divák z představení odnáší. Pokud odchází s pocitem, že by na to šel okamžitě znovu, a je nadšen z výkonu či z výběru zajímavého tématu, pak si asi vybere žeton

„Spokojen“. Pokud si říká, že to bylo fajn, dobře zahrané, občas zajímavé, ale „něco“ tomu chybělo, pak si vybere žeton „Méně spokojen“. A když divák sice oceňuje tu snahu, ale představení ho nijak neoslovilo, pak dá „Nespokojen“.

Přistupujte tedy k hlasování zodpovědně, spravedlivě a nezájatě. Vždyť získání nejvyššího počtu bodů není o vítězství, ale o souznění s diváky a o to nám všem přece jde! (vlakod)

Pojďme vzhůru ke hvězdám!

Tak dobře, ne tedy až úplně ke hvězdám, ale rozhodně alespoň na půdičku! Říkáte si, co by se asi dalo během divadelní přehlídky dělat na půdě, že? Ale ona není půda jako půda. Tohle je totiž půda bez harampádí, krabic a odloženého šatstva. To je naše půdička, která se po večerním představení mění v diskuzní seminář.

Jsou představení, která ve vás vyvolají spoustu otázek. Po takovém představení přijdete domů a nemůžete do rána usnout, protože stále přemýšlíte o tom, proč bylo řečeno toto, proč tamten udělal tohle a proč to nedopadlo jinak. Ale my pro vás máme řešení! Nemusíte se s tím totiž trápit sami. Stačí přijít po představení na zmíněnou půdičku.

Tam se setkáte s mnoha dalšími diváky, kteří budou mít stejný problém. A společně se budete snažit všechny ty otázky zodpovědět. Více hlav více ví. Ale aby v tom nebyl chaos, tak tuto debatu bude usměrňovat Miroslav Král, který je v jedné osobě dra-

maturg, režisér a profesionální scénograf. Se zodpovězením některých otázek bude asi muset pomoci a určitě se dozvíte i mnoho dalších zajímavostí o zhlédnutém.

Nad fungováním semináře bude bdít pedel (druhé písmeno je skutečně „e“ nikoliv „r“!) a tím bude Vladka Kodousková. Ta bude evidovat docházku, usměrňovat debatu, kdyby měla tendenci zvrhnout se v pěstní souboj, a bude pravou rukou lektora. A pedelem je proto, že úroveň na půdičce je téměř vysokoškolská!

Ale nemějte obavy, na půdičce se schází výborná parta skvělých lidí, kterou spojuje zážitek ze stej-

ného představení. A je velmi zajímavé, jak každý divák vidí tu samou inscenaci úplně jinými očima. Důležité je i to, že na půdičku může přijít kdokoliv a debaty se buď aktivně účastnit, anebo jen tiše přihlížet. Nikdo nikoho do ničeho nenutí. A co víc, tento diskuzní seminář vedený odborným lektorem je zcela zdarma!

Tak neváhejte a přijďte zvýšit počet diskutujících u dlouhého stolu na půdičce! Začínáme dnes, tedy 4. 10. po představení Láska mezi nebem a zemí a pak každý další den po večerním představení.

(vlakod)

100 let loutek ve Vysokém

Součástí historie Divadelní spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou je od roku 1924 také loutková scéna. V přehlídkovém Větrníku vám, milí čtenáři, přinášíme na pokračování příběh vysokých loutek. Celý je zaznamenán v knize Svatky Hejralové **Tenhle svět nás ještě potřebuje**. Knihu i ostatní materiály, které vznikly ke stému výročí loutkového souboru, si můžete zakoupit ve stánku u vchodu do divadla Krakonoš.

... Podnětem ke vzniku loutkové scény byl zákaz

hraní velkého divadla v sále tehdejší radnice. Prvním představením byla Krakonošova nadílka od Jaroslava Rudloffa. Původcem se hlavně pan František Hanuš, Jan Janda st., jeviště vytvořil Jan Janda ml. A dekorace namaloval Jaroslav Janda jen na papíře. O první představení byl velký zájem, dokladem je první tržba 319 korun. Dále se pak pilně pokračovalo ve hraní. Do října roku 1925, kdy se loutková scéna přestěhovala do vlastních prostor v nově postavené divadelní budově Krakonoš, sehráli loutkáři 33 představení. Byl pořízen celý soubor 55 marionet od mistra kominického, pana Jana Dolenského ze Semil. Jedná se o největší dochovaný soubor jeho loutek. První akcí v nově postavené divadelní budově byla loutková hra Kníže Oldřich. Loutky mají hlavíčky a ručičky kaširované, některé pak tělíčka a nožičky dřevěné.

V pokladním deníku jsou zapsány výdaje za rok 1925 zálohy 1.238,70 a 900, v roce 1926 doplatek 343 a 13 hlavíček za 234 korun. Celkem se tedy za soubor zaplatilo 2.715,70 korun. Loutky dotvářeli především František Hanuš a Josef Rón. Jejich průměrná výška je 75 cm, jen Kašpárek s Kalupinkou patří s 50 cm mezi nejmenší. Naopak Krakonoš je se svým rovným metrem největším. Dámskou část ošatily zdejší švadleny, slečny Marie Hanušová, Božena Šádková a paní Jandová, pánskou pak pan krejčí Hásek a pánové Nečásek, Šalda, Janoušek a Špika (...).

sobota 5. října 2024		
kdy	co	kde
9:00	Pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	Rozborový seminář	malý sál
10:00	Přípravný výbor	klubovna
11:30	loučení Vamberk	malý sál
13:00	Dílna SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Boleradice	před divadlem
15:00	Předání klíče	před divadlem
16:30	Dámská šatna	velký sál
17:00		
17:30	Boleradice	
20:00	Dámská šatna	velký sál
20:30		
21:00	Boleradice	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Boleradice	malý sál

Větrník, zpravodaj 55. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.